

עת"א 13231/07/15 - עומרי שכן טוב (אסיר), נגד ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא כרמל

בית המשפט המחוזי בחיפה

19 יולי 2015

עת"א 13231-07-15 שכן טוב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

תמר נאות פרי

העותר

עומרי שכן טוב (אסיר),

ע"י ב"כ עו"ד מוטי נזה

נגד

המשיבה

ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא כרמל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

בפנינו עתירה המופנית כנגד החלטת ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא כרמל. בישיבתה מיום 28.6.15 דחתה הוועדה בראשות כב' השופט שילוני את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם. כנגד החלטה זו הוגשה העתירה שבפנינו. יצוין, להשלמת התמונה, כי הדיון שהתקיים בפני הוועדה היה דיון חוזר לאחר שוועדה קודמת דחתה את בקשתו של העותר ביום 3.7.14 ועתירה שהוגשה ע"י העותר לבית משפט מחוזי מרכז, עת"א 61610-07-14, נדחתה.

טעוני ב"כ הצדדים פורטו בהרחבה בפרוטוקול הדיון שהתקיים ביום 15.7.15. נחזור עליהם בתמצית. ב"כ העותר טוען כי החלטת הוועדה התבססה רק על עברו המכביד של העותר ולא נתנה כל משקל להליך השיקום הממושך שעבר העותר בכלא. הוצגו בפנינו תעודות של ציוני לימודים המעידות כי אכן העותר משקיע בלימוד. נטען כי העותר עבר תכניות חינוך שונות בשב"ס, הוא יוצא לחופשות והתנהגותו תקינה. בנסיבות אלו, כך טוען ב"כ העותר, נפל פגם בהחלטת ועדת השחרורים שמיקדה את החלטתה בעברו המכביד של העותר ולא נתנה משקל לשיקום ולשינוי אורחות החיים שעבר העותר בכלא וכן לתכנית השיקום שהכינה רש"א עבורו.

ב"כ המשיבה טוענת כי יש לדחות את העתירה מאחר ולא נפל בהחלטת הוועדה פגם המבסס עילה להתערב בה. נטען כי מסוכנות העותר גבוהה וזאת בשים לב לעברו ולמידעים עדכניים בעניינו. עוד נטען כי תכנית רש"א אינה נותנת מענה למסוכנותו.

לאחר שעיינו בכל החומר הרב בעניינו של העותר החלטנו לדחות את העתירה.

הלכה היא כי "ועדת השחרורים הינה גוף מקצועי סטטוטורי, המורכב משופט ואנשי מקצוע בעלי מומחיות בתחום זה, ולפיכך שיקול הדעת הנתון לוועדה בבואה לבחון את השיקולים הנזכרים לעיל, הינו רחב (רע"ב 4518/08 בן ישי נ' וועדת השחרורים (4.6.2008); עניין עסילה, בפסקה 10). ככלל, בית המשפט, המעביר ביקורת שיפוטית על החלטות הוועדה, ייטה שלא להחליף את שיקול דעתה של הוועדה בשיקול דעתו, והתערבותו תצטמצם אך למקרים בהם ניכרים בהחלטותיה של הוועדה פגמים משפטיים, בהתאם לעילות המוכרות מהמשפט המינהלי, דוגמת חריגה קיצונית ממתחם הסבירות (עניין עסילה, שם; רע"ב 8040/12 אבו סיף נ' היועץ המשפטי לממשלה (26.12.2012))" [רע"ב 6566/13 שלמה דביר נ' היועמ"ש ואח' (ניתן ביום 11/2/14)]. "בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערכאת ערעור על החלטת הוועדה, אלא הוא בוחן את החלטת הוועדה כהחלטה מינהלית, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט תיעשה רק במקרים בהם קמה עילה מאלה המאפיינות את המשפט המינהלי כנגד החלטת הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בהחלטתה לגבי שחרור אסירים, ולהתערב בהחלטותיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין השאר: עע"א 2/83 וועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עינויים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 838, 871 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002))" [רע"ב 3686/10 סמיר גנאמה נ' ועדת השחרורים, (9/12/10)]. החלטת הוועדה שבפנינו התקבלה בסמכות ולא ניתן לומר כי היא לוקה בחוסר סבירות, לא כל שכן חוסר סבירות קיצוני.

העותר מרצה מאסר שלישי לאחר שהורשע בעבירות של יבוא וסחר בסמים מסוג קוקאין. ממאסרו הקודם שהיה למשך 60 חודשים, בעבירות דומות, שוחרר שחרור מוקדם וחזר בתוך פרק זמן קצר לביצוע העבירות בגינן הוא מרצה מאסרו כעת. העובדה שמאסר קודם ועובדת היותו משוחרר ברישיון לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע שוב עבירות חמורות בהחלט מבססות את התרשמות וועדת השחרורים כי נשקפת מהעותר מסוכנות שאין בתכנית רש"א כדי להפחיתה.

הוצגו בפנינו גם מידעים רבים שהוצגו לוועדה. אמנם בהחלטתה לא התייחסה הוועדה למידעים ואולם לא נוכל להתעלם מהם. מהמידעים עולה כי לאורך כל מאסרו היה מעורב האסיר בבעיות שונות הן בתחום הכלא והן במערך הקשר עם גורמים עבריינים מחוץ לכלא. אמנם, וזאת יאמר לזכותו, התנהלותו בתחומי הכלא השתפרה ובעת האחרונה הוא אינו מעורב בבעיות משמעותיות. עם זאת לא פסו קשריו העבריינים מחוץ לכלא, כעולה ממידעים של משטרת ישראל. יוער גם כי המשטרה התנגדה ליציאת העותר לחופשות בעיר מגוריו. תכנית רש"א מציעה את חזרתו לעיר מגוריו.

בנסיבות אלו לא נפל פגם בהחלטת הוועדה שקבעה כי אין בתכנית רש"א, כפי שהוצעה, כדי לאיין מסוכנות וכי בנסיבות אלו לא ניתן לשקול את שחרורו המוקדם של העותר.

עם זאת נעיר כי מעיון בחומר שבפנינו ניתן ללמוד כי בעבר הוצעה תכנית שיקום אחרת שכללה שהיה בהוסטל סגור. עקב שריפת ההוסטל שונתה התכנית. תכנית השיקום הנוכחית אינה נותנת מענה למסוכנות העותר וועדת השחרורים לא אישרה, בנסיבות אלו, את שחרורו המוקדם.

איננו רואים מניעה כי תיבחן תכנית שיקום נוספת במתכונת דומה לזו שהייתה אמורה להתבצע בהוסטל שנשרף. ככל שתוצע תכנית חדשה שיש בה רכיב פיקוח ברוח האמור לעיל, כי אז יוכל העותר לפנות בבקשה לעיון חוזר לוועדת

השחרורים וזאת גם אם לא יחלפו שישה חודשים ממועד ההחלטה שבפנינו. ככל שתוגש בקשה המבוססת על תכנית שיקום חדשה כי אז תוכל רש"א גם לבחון את המשך השיפור בהתנהגות העותר בכלא ולהביא במכלול הנתונים שיש לשקול גם נתונים אלו.

לעת הזאת, ובכפוף לאמור לעיל, לא מצאנו עילה להתערב בהחלטה, כפי שהתקבלה. העתירה נדחית.

החומר החסוי שהוצג לעיונו יוחזר לפרקליטות ויועמד לעיון בית משפט מוסמך ככל שידרש.

המזכירות תשלח החלטה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ג' אב תשע"ה, 19
יולי 2015, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

תמר נאות פרי, שופטת

אברהם אליקים,
שופט